

Reactie Federatie Particulier Grondbezit op de rapporten “Fact finding studie; De wolf terug in Nederland” en de “juridische analyse; De juridische bescherming van de wolf in Nederland en een aantal andere landen”.

Bovenstaande rapporten schetsen een beeld waarbij ingrijpen in de wolvenpopulatie alleen in zeer uitzonderlijke gevallen mogelijk wordt geacht. En hoewel de Europese wetgeving m.b.t. de wolf knellend en weinig flexibel is, kan men echter uit de in de rapporten aangehaalde voorbeelden en jurisprudentie concluderen dat landen op diverse wijze met de richtlijnen omtrent de wolf omgaan. Frankrijk bijvoorbeeld interpreteert de richtlijnen op een soepelere wijze dan bijvoorbeeld België waardoor een meer praktische omgang en meer maatwerk mogelijk wordt. Zelfs het dunbevolkte Finland heeft het voor elkaar gekregen om een wolvenvrij gebied in te mogen stellen. Dergelijke nulgebieden zouden in het dichtbevolkte en vee-dichte Nederland in dat licht ook ingesteld moeten kunnen worden.

Om te voorkomen dat de negatieve impact van wolven in Nederland te groot wordt en om een bepaald maatschappelijk draagvlak voor de wolf te behouden acht de FPG het noodzakelijk dat de rijksoverheid en de gezamenlijke provincies de grenzen van de Europese wetgeving omtrent de bescherming van de wolf opzoeken om nul-gebieden in te kunnen stellen, beheer van de populatie mogelijk te maken en bij excessen snel in te kunnen ingrijpen bijvoorbeeld door middel van afschot.

In dit licht pleit de FPG er ook voor om met grote spoed in overleg te treden met de buurlanden om afspraken te maken over de bijdrage die NL zal kunnen leveren aan de gunstige staat van instandhouding van de Centraal Europese laagland populatie. In de ogen van de FPG hoeft en kan Nederland hier in aantallen wolven maar een beperkte bijdrage aan (te) leveren.